



Візд на природу



— Ой! — зойкнула Саммер, коли Еллі ненароком стукнула її по руці пластмасовою лопатою.

— Вибач мені! — Еллі засунула лопату між смугастим пляжним м'ячем і плетеним кошиком, що стояв під її ногами в машині. — Я хотіла цукерок дістати. А хто хоче полуничних?

— Я, будь ласка! — хором проказали Саммер і Жасмин.

— І ми теж, — сказала Моллі, менша сестричка Еллі. — Правда ж, Кейтлін?

Еллі нахилилася вперед і простягла Моллі та її подружці пакунок, а тоді передала його Саммер і Жасмин, що сиділи по обидва боки від неї.





— Як тобі вдалося відкопати його серед нашого мотлоху? — спитала Жасмин і почастувалася двома цукерками.

Справді, кожен сантиметр мінівена був запакований: вони їхали відпочивати на природу: тут і рюкзак, і яскраві оранжеві намети, і теплі спальники, і крихітна похідна плита, і пластмасові лопати, і рибальські сачки. Батьки Еллі та Моллі на цілий тиждень узяли їхніх найкращих подружок Саммер, Жасмин і Кейтлін на природу біля моря.

— Це була тяжка робота, але ж хтось має її робити, — усміхнулася Еллі.

— Довго ще їхати, тату? — зітхнула Моллі.

— Та вже скоро, — заспокоїв містер Макдональд. — Не пропустіть дороговказу до кемпінгу.

— Цікаво, який він? — Саммер відкинула довгі біляві кіски за плечі. — А дельфінів ми в морі побачимо, як гадаєте?..

— Якщо не побачимо дельфінів, я тобі виліплю одного з піску, — пообіцяла Еллі, радісно зблиснувши зеленими очима. — І прикрашу його черепашками й водоростями.

— Люблю я берег, — задумливо мовила Жасмин. — Він схожий на величезну сцену. Я там відпрацьовуватиму нові танцювальні па.

— Шикарно проведемо час! — радісно заявила Еллі.

— Може, навіть і магічний час, — прошепотіла Жасмин і всміхнулася.

І спіймала на собі погляди подружок. Адже в них трьох був один дивовижний секрет. Вони дбали про чарівну скриньку, яку змайстрував добрий король Веселий, правитель дивовижного краю, що його називають Таємним Королівством. Таємне королівство — то дуже особливе місце, де живуть ельфи, единороги та інші незвичайні створіння. Коли ж якесь лихо спіткає Таємне Королівство, на чарівній скриньці з'являється повідомлення. І тоді Еллі, Саммер і Жасмин

переносяться туди, аби допомогти королю. Зазвичай біду насилала королева Злюча, сестра короля Веселого.

Раптом Моллі пискнула:

— Он знак!

— «Кемпінг "Сонячні піски"» — прочитала вголос Еллі. — Ми на місці!

Щойно містер Макдональд зупинив машину і вимкнув двигун, як Еллі, Саммер і Жасмин відстебнули ремені безпеки і вискочили назовні. Біля підніжжя пагорба ріс живопліт, а за ним виблискувало синє море!

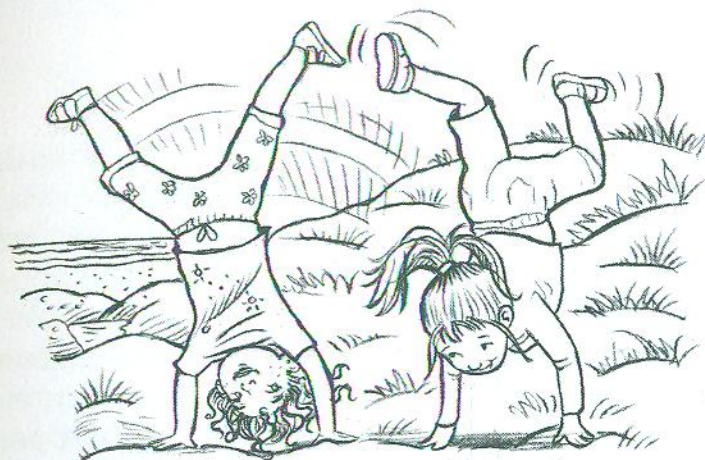
— Ви тільки погляньте на море! — закричала Жасмин. — Яке воно гарне! — Вона крутнулася на траві, майнувши довгим темним волоссям. — Потрясаюче!

— Чим допомогти, місіс Макдональд? — спитала Саммер.

А Моллі і Кейтлін уже побігли до латки трави, мерщій стали на руки й нумо крутили колесо.

— Може, поставимо спочатку намети? — спитала Еллі. Відчинила багажника, і тут же на неї посипалася купа сумок. — Ой!

Саммер і Жасмин хутко підхопили всі сумки.



— Краще я і тато самі розкладемо все по місцях, — сказала мама Еллі. — А ви підіть роздивіться тут усе. Пляж за живоплотом, та не підходьте до води.

— Гарзд. Дякую, мамо! — сказала Еллі.

— Біжімо на берег! — гукнула Жасмин.

Еллі і Саммер прожогом чкурнули за нею до дірки в живоплоті. Наздогнали подружку — і всі втрьох ступили на берег моря.

— Яке ж гарне море, — замилувалася Еллі, дивлячись, як хвилі накочуються на берег. — Хочеться взяти фарби й намалювати його.

Жасмин крутнула її і розсміялася.

— Це будуть наші найкращі канікули! — вигукнула вона.

Сандалі Саммер вгрузали в м'який пісок, і вона щасливо зітхнула:

— Цей пісок такий самий гарний, як і на Сяючому березі в Таємному Королівстві.

— Тільки цей пісок не перетвориться на сяйний пил! — сказала Еллі, пригадавши Сяючий берег, його синє море, золотий пісок і маленькі крамнички ельфів довкіл.

— А де зараз наша чарівна скринька? — поцікавилася Жасмин.

— У моєму рюкзаку в машині, — відказала Еллі.

І аж затремтіла від збудження. Еллі так сподівалася, що скоро їх усіх знову покличуть у дорогу. Як же їй кортіло знову опинитися в Таємному Королівстві!

Дівчатка йшли вздовж берега, оминаючи купи водоростей на піску, і Еллі всміхнулася, пригадавши дотеп:

— Чого краби червоніють?

— А чого? — здійняли брови Жасмин і Саммер.

— Бо від злості шаленіють! — захотіла Еллі.

Жасмин і Саммер аж застогнали від такого тупого жарту.

Усі троє досліджували берег і заглибини з водою. Еллі і далі розповідала рибальські анекдоти, які могла пригадати.

Коли ж нарешті повернулися до кемпінгу, то побачили, що батьки Еллі не покладали рук. Установили великий намет із входом з боку берега. Поруч натягнули меншого, де розклали харчі. Там буде кухня. Підв'язали тканинні двері-занавіску, за якими виднілися численні коробки, доверху наповнені свіжими фруктами й овочами, макаронами, консервами, каструлями, сковорідками, ложками й виделками. А під величезною смугастою парасолею біля наметів стояв стіл для пікніка з сімома стільцями.

Містер Макдональд помахав дівчатам з входу до великого намету:



— Зайдіть і подивіться на вашу кімнату.

— У нас кімната в наметі? — отетеріла Саммер.

— Еге ж, — всміхнулася місіс Макдональд. — Заходьте, самі побачите.

Намет виявився достатньо високим — у ньому могла вільно стояти мама Еллі. Дівчатка збуджено зайшли досередини.

І побачили аж п'ять секцій — посередині квадратний простір, дві менші кімнатки ліворуч і ще дві праворуч.

— Оце, здається, наша кімната, — здогадалася Еллі, потягла на себе шмат оранжевої матерії та й увійшла в першу кімнату ліворуч.

— Тут уже й наші спальники є.

І дівчинка відразу ж примостилася на своєму зелено-бузковому спальнику.

— Нічого собі! — зраділа Жасмин, сівши по-турецькому на свій рожево-бузковий спальний мішок.

— Та не те слово! — погодилася



Саммер і обережно підняла сонечка, що повзло по її веселковій постелі. — В мене вже й домашній жучок є!

Еллі і Саммер розсміялися, а Саммер обережненько винесла сонечко з намету. Саммер любила усіх істот, навіть найменших!

— Треба розпакувати речі, — сказала Еллі і потяглася до рюкзака. Розстебнула його і витягла чарівну скриньку, яку дбайливо була загорнула в пухирчасту плівку. Пухирці іскрилися, наче на сонячному світлі. Еллі нахмурилась, а тоді щодуху стала здирати плівку, і пухирці при цьому голосно лопались.

— Що ти робиш? — не зрозуміла Саммер.

